

Nr 228.

Av herr **Lindman**, om placeringen i lönegrad av kamreraren vid skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt.

Kungl. Maj:t har i 1935 års statsverksproposition, nionde huvudtiteln bland annat föreslagit riksdagen att vissa med arvode avlönade tjänster vid skogshögskolan måtte omvandlas till extra ordinarie befattningar. En av dessa utgör kamrerarbefattningen, för vilken ett arvode nu är upptaget å högskolans stat med 4,800 kronor, varvid befattningshavaren dock har att jämväl tjänstgöra som kamrerare vid statens skogsförsöksanstalt.

Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att denna kombinerade befattning omvandlas till extra ordinarie med placering i 19:e lönegraden med begynnelselön i 17:e löneklassen. Att denna placering med hänsyn till tjänstens beskaffenhet måste anses alltför låg torde framgå av följande orientering över befattningens tillkomst och nuvarande omfattning.

Till styrelsen för skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt gjorde högskolans rektor år 1919 med livligt instämmande av dess lärarråd en framställning om inrättande av en kamrerare- och sekreterarebefattning vid högskolan mot ett arvode av 3,500 kronor. Styrelsen fann, att synnerligen tungt vägande skäl för befattningens inrättande anförts, men ansåg att den blivande befattningshavaren jämväl borde bestrida vissa kamreraregöromål vid statens skogsförsöksanstalt, vilka dittills ombesörjts av ett vid anstalten tjänstgörande kvinnligt räknebiträde. På grund av denna utökning borde arvodet höjas med 500 kronor till 4,000 kronor, som till hela beloppet borde uppföras på högskolans stat från och med år 1921. Sedan vederbörande departementschef funnit förslaget vara grundat på goda skäl tillstyrktes detsamma i proposition till 1920 års riksdag, som också biföll detsamma.

Utöver det sålunda bestämda arvodet av 4,000 kronor var kamreraren emellertid berättigad att jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 20 september 1919 uppbära en tillfällig löneförbättring av 800 kronor, vadan lönen från början utgick med 4,800 kronor, ehuru på så sätt att den tillfälliga löneförbättringen genom ett förbiseende ej kom att utbetalas under ett par av de första åren men sedermera erhöles retroaktivt.

Under denna mellantid — eller år 1922 — avgav högskolornas löneredigeringskommitté sitt betänkande, varvid föreslogs en höjning av samtliga arvodestagares löner med 20 procent som kompensation för den minskning i utgående dyrtidstillägg, vilken efter nyreglering borde komma till stånd. Beträffande kamrerartjänsten vid skogshögskolan utgick kommittén emellertid från arvodet 4,000 kronor per år med påpekande att tillfällig löne-

förbättring å detta belopp dittills icke uppburits, varför arvudet föreslogs höjt med 20 procent till 4,800 kronor. Enligt kommitténs allmänna principuttalanden (del I sid. 5) borde emellertid förhöjningen med 20 procent hava ägt rum »*efter tillägg av eventuellt utgående tillfällig löneförbättring*» och kamrerarens arvode sålunda rätteligen hava föreslagits till 4,800 kronor ökat med 20 procent eller med inalles 5,760 kronor.

Ehuru det ovan påpekade förbiseendet beträffande utbetalning av tillfällig löneförbättring sedermera rättades, blev emellertid denna rättelse ej iakttagen vid den år 1926 beslutade löneregleringen utan lades det på viss felaktig utgångspunkt fotade förslaget från löneregleringskommittén oförändrat till grund för riksdagens beslut angående kamrerarebefattningen vid skogshögskolan. Emellertid fann riksdagens jordbruksutskott (utlåtande nr 1 sid. 104), att löneregleringens genomförande skulle leda till minskning av dåvarande befattningshavarens löneförmåner, varför riksdagen på utskottets förslag beslöt att till dåvarande innehavaren av tjänsten skulle utgå en personlig inkomstfyllnad, som sedan dess utgått med omkring 864 kronor.

Även om nuvarande kamreraren sålunda åtminstone kompenseras för inkomstminskning, måste det dock av vad ovan sagts klart framgå, att själva kamrerarebefattningen vid skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt vid 1926 års lönereglering blev i väsentlig grad deklasserad, detta dock ingalunda därför att vare sig löneregleringskommittén, Kungl. Maj:t eller riksdagen funnit en sådan nedflyttning sakligt motiverad utan utslutande på grund av att den föreslagna och i övrigt genomförda principen för löneregleringen genom mellankommande omständigheter ej blivit för denna tjänst konsekvent tillämpad. Hade sådan tillämpning skett, att tjänsten vid regleringen uppförts med ett arvode av 5,760 kronor, skulle detta belopp vid tjänstens överförande till extra ordinarie motsvara minst lönegrad B:21 med begynnelselönen i löneklass 19, där lönen för G-ort utgör 5,676 kronor.

Vid tjänstens överförande till extra ordinarie måste det anses förenligt med billighet och rättvisa att en rättelse sker beträffande den av vissa omständigheter föranledda alltför låga klassificeringen av tjänsten vid senaste lönereglering, så att avlöningen för framtiden åter måtte sättas i mera skäligt förhållande till de stora krav och det ansvar, som med befattningen äro förenade.

Till belysande av dessa krav och detta ansvar må här påpekas, vilka huvudsakliga arbetsuppgifter som nu åligga befattningshavaren i fråga. Vid högskolan har kamreraren sålunda att bokföra och redovisa ej blott anslagna statsmedel utan även de av eleverna för resor och sommarövningar förskottsvis inbetalda avgifterna. Likaså åligger det honom att verkställa alla för högskolans skötsel och förvaltning nödiga inköp, biträda rektor med tillsynen över högskolans byggnader, vilket ansvar helt påvilar honom de tider å sommaren, då rektor tjänstgör som övningsledare

å förläggningarna i landsorten. Utom detta och därmed sammanhängande göromål har han att i egenskap av sekreterare föra protokoll vid lärarråds sammanträden samt biträda med rektorsämbetets korrespondens och har som sådan även att ensam sköta högskolans expedition, arkiv, diarium m. m.

Å skogsförsöksanstalten har kamreraren samma uppdrag beträffande handhavande av kassa och bokföring och har därvid att tillse att anslagen såväl till gemensamma utgifter som till anstaltens 3 olika avdelningar hållas inom bestämd ram. Särskilt må påpekas, att arbetet vid anstalten sedan tjänsten inrättades väsentligt utökats därigenom att tre stycken försöksparter successivt ställts under anstaltens ledning, varvid arbetet å varje park ledes av en å parken eller i dess närhet boende skogsmästare, vilken från kamreraren uppbär kassaförlag. Dessa skola sedan redovisas till kamreraren, vilken i sin tur har att debitera och uppbära likvid för vissa å parken utförda produktiva arbeten dels från domänstyrelsen, beträffande två av parkerna, dels ock från Stora Kopparbergs Bergslags AB. såsom ägare till den tredje. Att detta nytillkomna arbetsfält i hög grad ökat kraven på befattningshavaren långt över vad vid tjänstens inrättande kunde förutses, torde ligga i öppen dag. Då härtill kommer att anstaltens föreståndare i regel under fyra å fem månader årligen befinner sig å tjänstesor, måste stora krav ställas på den hemmavarande kamrerarens omdöme och pålitlighet, i det att han i brådskande fall kan bliva tvungen att handlägga vissa ärenden, som ej hinna hänskjutas till vederbörande föreståndares personliga avgörande.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må placera kamreraren vid skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt i 21 lönegraden såsom extra ordinarie befattningshavare.

Stockholm den 22 januari 1935.

Arvid Lindman.
